

Nævnsresumé

Nævnet stadsfæstede i juli 2025 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Iran. Indrejst i 2023.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk perser og er agnostisk. Ansøgeren er fra [by] i Iran. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun har deltaget i myndighedskritiske demonstrationer, og været politisk aktiv på sociale medier. Ansøgeren har som asylmotiv yderligere henvist til, at hun er frafaldet islam, og at hun er interesseret i kristendommen og [trosretning]. Ansøgeren har som til støtte for sit asylmotiv nærmere henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Iran vil være i risiko for forfølgelse eller overgreb som følge af, at hun har deltaget i regeringskritiske demonstrationer i Iran i 2009 og 2022, ligesom hun også har deltaget i demonstrationer i Danmark. Ansøgeren har endvidere henvist til, at hun på grund af sin kønsidentitet som kvinde vil være i risiko for forfølgelse, når henses til den status, som kvinder har i Iran (og manglende kønsligestilling). Ansøgeren har herved henvist til den kønsundertrykkelse, der foregår i Iran. Hertil kommer, at hun som vestliggjort kvinde vil være i risiko for forfølgelse ved en tilbagevenden til Iran. Deltagelse i demonstrationer i Iran i 2009 Flygtningenævnet lægger efter ansøgerens forklaring til grund, at hun deltog i nogle demonstrationer i Iran i 2009 i forbindelse med præsidentvalget. Ansøgeren har efter dette tidspunkt opholdt sig i Iran frem til sin udrejse af landet i marts 2023 uden at være blevet opsøgt af de iranske myndigheder eller på anden måde opleve problemer som følge af sin deltagelse i disse demonstrationer. Ansøgeren har på denne baggrund ikke sandsynliggjort, at hun vil være i risiko for forfølgelse af de iranske myndigheder som følge af dette forhold for efterhånden 16 år siden. Deltagelse i demonstrationer i Iran i 2022 Ansøgerens forklaring om, at hun sammen med sin ægtefælle deltog i nogle regeringskritiske demonstrationer i Iran i [efteråret] 2022, forekommer udbyggende og usammenhængende om forløbet. Flygtningenævnet kan derfor ikke lægge denne forklaring til grund. Ansøgeren har således til sin samtale [i foråret] 2024 med Udlændingestyrelsen oplyst, at hun og hendes ægtefælle efter en af disse demonstrationer i [efteråret] 2022 henvendte sig til en politistation, hvor de forsøgte at anmelde nogle af betjentene, der havde været til stede ved demonstrationen. Ansøgeren har videre forklaret, at hun og ægtefællen skulle aflevere deres mobiltelefoner til politiet. Det forekommer ikke troværdigt, at ansøgeren efter demonstrationen henvendte sig til politiet for at klage over betjentene, når hun vidste, at hun i forbindelse med klagen skulle afgive oplysninger om sin identitet. Det forekommer heller ikke troværdigt, at hun valgte at aflevere sin mobiltelefon, når henses til, at politiet afviste at modtage deres klage. Nævnet lægger i denne forbindelse endvidere vægt på, at ansøgeren ikke under sine to forudgående samtaler med Udlændingestyrelsen har oplyst, at hun afleverede sin mobiltelefon til politiet i forbindelse med forsøget på at indgive den pågældende klage. Nævnet er således af den opfattelse, at der er tale om en udbyggende forklaring. Det forekommer ikke troværdigt, at ansøgerens ægtefælle under de givne omstændigheder ville henvende sig til politiet for at klage over de betjente, som havde slået dem under demonstrationen. Endvidere lægger nævnet vægt på, at ansøgeren har forklaret forskelligt om betjentenes påklædning. Hun har således til sin oplysnings- og motivsamtale oplyst, at mændene var klædt i samme slags tøj som sikkerhedstjenesten, mens hun til sin asylsamtale har oplyst, at mændene var klædt i sort med høje hatte. Det fremgår videre, at ansøgeren til en senere samtale har oplyst, at mændene var maskerede og bar uniformer, som lignede noget fra en antiterror-gruppe. Hertil kommer, at ansøgeren under nævnsmødet udbyggende har forklaret, at det er hendes opfattelse, at de pågældende mænd ikke var iranere eller myndighedspersoner. Endelig fremgår det, at ansøgeren i forbindelse med sin ansøgning om visum af [efteråret] 2022 har oplyst over for den danske ambassade i Teheran, at hun ikke anså det som noget problem for hende at vende tilbage til Iran, når gyldigheden af hendes visum udløb, og at hun ikke mente, at hendes liv ville være i fare ved en tilbagevenden. Efter nævnets vurdering forekommer det heller ikke overbevisende, at ansøgeren skulle have deltaget i en demonstration i [efteråret]2022, når henses til, at hun under demonstrationen to måneder forinden angiveligt havde været udsat for fysisk vold af politiet, og at hun i forlængelse heraf havde oplyst sin identitet og afleveret sin mobiltelefon til politiet. Hertil kommer, at ansøgeren har forklaret divergerende om sin deltagelse i en tredje demonstration i [efteråret eller vinteren 2022/2023]. Hun har således til sin asylsamtale oplyst, at hun efter den anden demonstration og frem til sin udrejse i [foråret] 2023 alene var politisk aktiv på de sociale medier. Flygtningenævnet afviser på denne baggrund ansøgerens forklaringer om, at hun har deltaget i politiske demonstrationer i Iran i 2022. Deltagelse i demonstrationer i Danmark Ansøgeren har ikke sandsynliggjort, at

det er kommet til de iranske myndigheders kendskab, at hun har deltaget i politiske demonstrationer i Danmark, som har været rettet mod det iranske styre. Nævnet lægger herved vægt på, at ansøgeren til sin asylsamtale [i vinteren 2023/2024] har oplyst, at hun til disse demonstrationer aktivt forsøgte ikke at blive genkendt ved at tildække sit ansigt samt ved ikke at svare, når hun blev spurgt, hvor hun kom fra. Hun har til samme samtale endvidere oplyst, at hun ikke er blevet genkendt af nogen i forbindelse med disse demonstrationer. På denne baggrund afviser Flygtningenævnet ansøgerens forklaring om, at hendes forældre i Iran skulle være blevet opsøgt af de iranske myndigheder som følge af hendes politiske aktiviteter i Danmark. For det første har ansøgeren som nævnt oplyst, at hun ikke er blevet genkendt i forbindelse med disse demonstrationer. For det andet har ansøgeren til sin oplysnings- og motivsamtale [i efteråret] 2023 oplyst, at det var to civilklædte mænd, som opsøgte hendes forældre, og at mændene ikke oplyste, hvem de var. For det tredje har ansøgeren oplyst, at hun ikke ved, hvad mændene sagde til hendes forældre udover, at der var tale om trusler. Hertil kommer, at ansøgeren har oplyst, at hendes forældre ikke senere er blevet opsøgt på baggrund af ansøgerens aktiviteter i Danmark. Endelig er det Flygtningenævnets vurdering, at ansøgeren i forbindelse med sin deltagelse i demonstrationer i Danmark rettet mod det iranske styre ikke kan anses at have været profileret i en sådan grad, at hun vil være i risiko for forfølgelse af de iranske myndigheder ved en tilbagevenden til Iran. Udrejse af Iran i [foråret] 2023 Flygtningenævnet lægger ved vurderingen af ansøgerens asylmotiver til grund, at hun har været stand til at udrejse legalt af Iran i [foråret] 2023. Ansøgeren har ikke oplyst om forhold, herunder opsøgninger eller trusler, der kan sandsynliggøre, at hun i perioden efter sin angivelige deltagelse i demonstrationer og indtil sin udrejse har været efterstræbt af de iranske myndigheder eller været i myndighedernes søgelys. Det forhold, at ansøgeren i forbindelse med sin udrejse blev kortvarigt tilbageholdt i lufthavnen, kan ikke føre til nogen anden vurdering. Det fremgår således af ansøgerens oplysning under sin oplysnings- og motivsamtale, at hun i lufthavnen blev tilbageholdt af en mand, som sagde til hende, at myndighederne havde alle hendes oplysninger, herunder kendskab til hendes deltagelse i regeringskritiske demonstrationer, men at myndighederne desuagtet lod hende udrejse af Iran. Hertil kommer, at ansøgeren til en senere samtale med Udlændingestyrelsen har forklaret, at der i forbindelse med denne tilbageholdelse i lufthavnen slet ikke blev nævnt noget om demonstrationer. Trusler på sociale medier Ansøgeren har forklaret, at hun har modtaget trusler i forbindelse med, at hun offentliggjorde nogle politiske opslag på sociale medier. Ansøgerens opfattelse af, at truslerne kom fra de iranske myndigheder, er alene baseret på den omstændighed, at afsenderen af truslerne havde en profil med et iransk flag som profilbillede. Det må på den baggrund anses for at bero på ansøgerens egen formodning, at hun er blevet truet af de iranske myndigheder i forbindelse med disse opslag. Hertil kommer, at ansøgeren til sin oplysnings- og motivsamtale har oplyst, at hun som følge af truslerne slettede sin profil, og at hun nu alene poster politiske opslag på en lukket profil. Ansøgeren har således ikke sandsynliggjort, at de iranske myndigheder er eller har været bekendt med hendes politiske aktivitet på de sociale medier, og at hun som følge heraf skulle være i risiko for forfølgelse ved en tilbagevenden til Iran. Religiøse overbevisning Ansøgeren har til sin oplysnings- og motivsamtale forklaret, at hun ikke på noget tidspunkt har oplevet problemer på baggrund af sin religiøse overbevisning. Ansøgeren har i den forbindelse oplyst, at hun ikke har fortalt andre end sin familie og nærmeste venner om sin manglende tro på islam. Nævnet finder på denne baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun har bragt sig i noget modsætningsforhold til de iranske myndigheder på grund af sin religiøse overbevisning, herunder sin afstandtagen til islam. Øvrige forhold Den omstændighed, at ansøgeren er kvinde, kan ikke i sig selv begrunde, at hun vil være i risiko for forfølgelse eller overgreb ved en tilbagevenden til Iran. Heller ikke det forhold, at ansøgeren ikke ønsker at bære hijab i Iran, kan begrunde, at der kan meddeles ansøgeren asyl. Selv om de generelle forhold for kvinder i Iran er problematiske, er kravet om, at kvinder i Iran skal bære hijab, når de færdes i det offentlige rum, ikke af en karakter, som kan begrunde asyl. Ansøgeren har på denne baggrund ikke sandsynliggjort, at hun som følge af de generelle forhold for kvinder i Iran, herunder at hun som kvinde ikke ønsker af efterkomme det iranske styres påbud om anvendelse af hijab, har behov for international beskyttelse i Danmark. Med hensyn til spørgsmålet om vestliggørelse bemærker nævnet, at ansøgeren er født og opvokset i Iran, hvor hun har boet og levet efter iranske normer indtil hun som [34-36]-årig udrejste i 2023. Ansøgeren har alene opholdt sig i Danmark i et par år, og kan ikke antages at have tillagt sig vestlige livsnormer i et sådant omfang, at hun vil påkalde sig myndighedernes opmærksomhed ved en tilbagevenden til Iran og være i risiko for forfølgelse. Sammenfattende Flygtningenævnet finder på denne baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun vil være i risiko for asylbegrundende overgreb eller forfølgelse ved en tilbagevenden til Iran, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1 og stk. 2. Endvidere findes de generelle forhold i Iran ikke i sig selv at være asylbegrundende, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet finder derfor ikke, at ansøgeren kan meddeles asyl i Danmark efter udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet stadfæster således Udlændingestyrelsens afgørelse.” Iran/2025/32/DIEI